

Interpretacja
indywidualna
z dnia 16 sierpnia 2019 r.
0111-KDIB4.4015.74.2019.1.ASZ

Brak obowiązku informowania Urzędu Skarbowego o przekazaniu środków w trybie art. 85 i art. 86 ustawy o PPK

- Ustawa o pracowniczych planach kapitałowych, Art. 85, Art. 85 ust. 1, Art. 86
- Ustawa o podatku od towarów i usług, Art. 5 ust. 5
- Kodeks cywilny, Art. 922 § 1
- Ustawa o podatku od spadków i darowizn, Art. 1 ust. 1, Art. 2, Art. 3 pkt 4a, Art. 19, Art. 19 ust. 1
- Ordynacja podatkowa, Art. 14na § 1, Art. 14na § 2

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a oraz art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2019 r., poz. 900, ze zm.) – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z 12 czerwca 2019 r. (data wpływu – 17 czerwca 2019 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od spadków i darowizn w zakresie obowiązków związanych z wypłatą środków zgromadzonych na rachunku pracowniczego planu kapitałowego - **jest prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 17 czerwca 2019 r. wpłynął do Organu ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku od spadków i darowizn w zakresie obowiązków związanych z wypłatą środków zgromadzonych na rachunku pracowniczego planu kapitałowego.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca jest spółką akcyjną prawa polskiego oraz działającym na podstawie regulacji ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi towarzystwem funduszy inwestycyjnych. Wnioskodawca wykonuje działalność, o której mowa w art. 45 ust. 1, ust. 1a i ust. 2 pkt 1, tj. tworzy fundusze inwestycyjne otwarte, zarządza nimi, w tym pośredniczy w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa, reprezentuje fundusze wobec osób trzecich oraz zarządza zbiorczym portfelem papierów wartościowych, a także tworzy specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte i fundusze inwestycyjne zamknięte, zarządza nimi, a także reprezentuje je wobec osób trzecich a ponadto zarządza portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych.

Wnioskodawca będzie oferował prowadzenie Pracowniczych Planów Kapitałowych (dalej: PPK) w ramach funduszu inwestycyjnego.

Prowadząc PPK Wnioskodawca będzie w określonych sytuacjach przewidzianych przepisami prawa dokonywał zwrotu środków zgromadzonych w PPK.

Sytuacje, które są przedmiotem niniejszego wniosku to:

1. wypłata transferowa do PPK, IKE lub PPE lub zwrot w formie pieniężnej połowy środków zgromadzonych na rachunku PPK dokonywane na rzecz małżonka zmarłego uczestnika PPK, w zakresie w jakim te środki stanowiły przedmiot małżeńskiej wspólności majątkowej (art. 85 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych),
2. wypłata transferowa do PPK, IKE lub PPE lub zwrot w formie pieniężnej środków zgromadzonych na rachunku PPK zmarłego uczestnika PPK (nie przekazanych zgodnie z art. 85 ww. ustawy), dokonywane na rzecz osób uprawnionych (art. 86 cyt. ustawy).

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie:

Czy Wnioskodawca ma obowiązek, w oparciu o art. 19 ust. 1 ustawy o podatku od spadków i darowizn, informować urząd skarbowy o przekazywaniu środków w trybie art. 85 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych (małżonkowi zmarłego uczestnika PPK) i w trybie art. 86 ww. ustawy (osobom uprawnionym w przypadku śmierci uczestnika)?

Zdaniem Wnioskodawcy, nie ma on obowiązku, w oparciu o przepis art. 19 ust. 1 ustawy o podatku od spadków i darowizn, informowania urzędu skarbowego o przekazywaniu środków w trybie art. 85 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych (małżonkowi zmarłego uczestnika PPK) i w trybie art. 86 ww. ustawy (osobom uprawnionym w przypadku śmierci uczestnika).

Wnioskodawca wskazał, że zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o podatku od spadków i darowizn dłużnicy spadkodawcy lub osób, którym przysługują wierzytelności z tytułu zapisu (dalszego zapisu), wkładu oszczędnościowego na podstawie dyspozycji wkładem na wypadek śmierci lub umorzenia jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego na podstawie dyspozycji uczestnika tych funduszy na wypadek jego śmierci są obowiązani przekazać naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania wierzyciela, informację o dokonanych wypłatach (zwrocie długu) i ich wysokości, w terminie 14 dni od dnia wypłaty.

Wnioskodawca w sytuacjach opisanych w stanie faktycznym jest niewątpliwie dłużnikiem spadkodawcy. Jednak, obowiązek informacyjny z art. 19 ustawy o podatku od spadków i darowizn istnieje tylko w stosunku do wypłat, do których mają zastosowanie przepisy ww. ustawy. Zaś, zgodnie z art. 3 pkt 4a ustawy o podatku od spadków i darowizn podatkwowi nie podlega nabycie w drodze dziedziczenia środków z pracowniczego planu kapitałowego, o którym mowa w ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz.U. poz. 2215).

Zatem przepis art. 3 pkt 4a ustawy o podatku od spadków i darowizn (podobnie jak inne przepisy z art. 3 cyt. ustawy), wyłączają z działania ustawy określone nabycia. Jest to charakterystyczne rozwiązanie w konstrukcji prawnej każdego z podatków, gdzie normodawca w jednej z początkowych regulacji umieszcza takie sytuacje, które nie wchodzą w zakres danej ustawy.

Skoro zaś jakaś sytuacja nie wchodzi w zakres danej ustawy, to nie można do niej w ogóle stosować przepisów tej ustawy. Ponieważ nabycie w drodze dziedziczenia środków z PPK nie podlega w ogóle podatkwowi od spadków i darowizn, to do takiego nabycia nie stosuje się również art. 19 ust. 1 ustawy o podatku od spadków i darowizn.

Dodatkowo warto zauważyć, że art. 19 ust. 1 został umieszczony w rozdziale 5 „Płatnicy”. Wykładnia systemowa wskazuje więc, że odnosi się on do płatników tego podatku, a w przedmiotowej sprawie, skoro sytuacja nie podlega w ogóle podatkwowi, to nie występuje również płatnik.

Należy również podnieść, że wykładnia funkcjonalna art. 19 ust. 1 ustawy wskazuje, że przepis ten ma zapewnić skuteczny pobór podatku od spadków i darowizn. Skoro nie występuje opodatkowanie, nie powstaje obowiązek podatkowy, w konsekwencji nie powstaje zobowiązanie podatkowe i nie ma poboru podatku. Analizowany przepis nie znajduje więc zastosowania.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z przepisem art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz.U. z 2018 r., poz. 644, ze zm.) – podatkwowi od spadków i darowizn, zwanemu dalej „podatkiem”, podlega nabycie przez osoby fizyczne własności rzeczy znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub praw majątkowych wykonywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tytułem:

1. dziedziczenia, zapisu zwykłego, dalszego zapisu, zapisu windykacyjnego, polecenia testamentowego,
2. darowizny, polecenia darczyńcy,
3. zasiedzenia,
4. nieodpłatnego zniesienia współwłasności,
5. zachowku, jeżeli uprawniony nie uzyskał go w postaci uczynionej przez spadkodawcę darowizny

lub w drodze dziedziczenia albo w postaci zapisu, nieodpłatnej: renty, użytkowania oraz służebności.

Podatkowi podlega również nabycie praw do wkładu oszczędnościowego na podstawie dyspozycji wkładem na wypadek śmierci oraz nabycie jednostek uczestnictwa na podstawie dyspozycji uczestnika funduszu inwestycyjnego otwartego albo specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego na wypadek jego śmierci (art. 1 ust. 2 ww. ustawy).

W myśl art. 922 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2019 r., poz. 1145) – przez spadkobranie należy rozumieć przejście praw i obowiązków majątkowych zmarłego z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do przepisów księgi niniejszej.

Na spadek składa się ogół praw i obowiązków należących do zmarłego w chwili jego śmierci, które ze swojej istoty mogą przejść na jego następców prawnych.

Natomiast w myśl art. 19 ust. 1 ustawy o podatku od spadków i darowizn, dłużnicy spadkodawcy lub osób, którym przysługują wierzytelności z tytułu zapisu (dalszego zapisu), wkładu oszczędnościowego na podstawie dyspozycji wkładem na wypadek śmierci lub umorzenia jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego lub specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego na podstawie dyspozycji uczestnika tych funduszy na wypadek jego śmierci są obowiązani przekazać naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania wierzyciela, informację o dokonanych wypłatach (zwrocie długu) i ich wysokości, w terminie 14 dni od dnia wypłaty.

Z treści wniosku wynika, że Wnioskodawca jest spółką akcyjną prawa polskiego oraz działającym na podstawie regulacji ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi towarzystwem funduszy inwestycyjnych. Wnioskodawca będzie oferował prowadzenie Pracowniczych Planów Kapitałowych (dalej: PPK) w ramach funduszu inwestycyjnego. Prowadząc PPK Wnioskodawca będzie w określonych sytuacjach przewidzianych przepisami prawa dokonywał:

- wypłaty transferowej do PPK, IKE, lub PPE lub zwrotu w formie pieniężnej połowy środków zgromadzonych na rachunku PPK dokonywanych na rzecz małżonka zmarłego uczestnika PPK, w zakresie w jakim te środki stanowiły przedmiot małżeńskiej wspólności majątkowej (art. 85 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych),
- wypłaty transferowej do PPK, IKE lub PPE lub zwrotu w formie pieniężnej środków zgromadzonych na rachunku PPK zmarłego uczestnika PPK (nie przekazanych zgodnie z art. 85 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych), dokonywane na rzecz osób uprawnionych (art. 86 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz.U. poz. 2215, ze zm.) jeżeli w chwili śmierci uczestnik PPK pozostawał w związku małżeńskim, wybrana instytucja finansowa dokonuje wypłaty transferowej połowy środków zgromadzonych na rachunku PPK zmarłego uczestnika PPK na rachunek PPK, IKE lub PPE małżonka zmarłego uczestnika PPK, w zakresie, w jakim środki te stanowiły przedmiot małżeńskiej wspólności majątkowej.

Stosownie do art. 86 ust. 1 ww. ustawy środki zgromadzone na rachunku PPK zmarłego uczestnika PPK, które nie zostaną przekazane zgodnie z art. 85, przekazywane są osobom uprawnionym.

W myśl natomiast art. 3 pkt 4a ustawy o podatku od spadków i darowizn podatkowi nie podlega nabycie w drodze dziedziczenia środków z pracowniczego planu kapitałowego, o którym mowa w ustawie z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz.U. poz. 2215).

Z przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego wynika, że Wnioskodawca będzie wypłacał środki zgromadzone w pracowniczych planach kapitałowych na rzecz małżonka zmarłego uczestnika PPK, w zakresie w jakim środki te stanowiły przedmiot małżeńskiej wspólności majątkowej lub na rzecz osoby uprawnionej do otrzymania ww. środków. Z treści art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o podatku od spadków i darowizn wynika jednoznacznie jakim tytułem nabycie podlega opodatkowaniu podatkiem od spadków i darowizn. Natomiast z powołanego powyżej art. 3 pkt 4a ustawy o podatku od spadków i

darowizn wprost wynika, że nabycie w drodze dziedziczenia środków zgromadzonych w pracowniczym planie kapitałowym nie podlega podatkowi od spadków i darowizn. Skoro zatem ww. nabycie zostało wyłączone z opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn, to na Wnioskodawcy nie spoczywa obowiązek, o którym mowa w art. 19 ust. ustawy o podatku od spadków i darowizn. Wnioskodawca nie jest zatem zobowiązany do informowania urzędu skarbowego o przekazywaniu środków w trybie art. 85 i 86 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych.

Wobec powyższego, stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze zdarzeniem podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona odpowiedź traci swoją aktualność.

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej).

Powyższe unormowania należy odczytywać łącznie z przepisami art. 33 ustawy z 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193), wprowadzającymi regulacje intertemporalne.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. z 2018 r., poz. 1302, z późn. zm.). Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 § 1 ww. ustawy) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała lub drogą elektroniczną na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/SkrytkaESP (art. 54 § 1a ww. ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy). W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.